

Mike Oldfield: un talent desaprofitat?

Házael González

Ens acaba d'arribar a les botigues de discs el darrer treball d'un músic i compositor més que conegut i reconegut arreu del món: s'ha fet esperar, però sens dubte ha valgut la pena. A la fi hem pogut gaudir d'aquest *Music of the Spheres*, un àlbum de noves composicions del sempre sorprenent Mike Oldfield. Suposem que no fan falta presentacions de cap tipus: un home que l'any 1973 va sacsejar consciències i orelles amb el seu impressionant i inoblidable *Tubular Bells* i que (encara que molts opinin el contrari) s'ha reinventat una i altra vegada musicalment parlant, és prou conegut per propis i estranys (i més a les nostres Illes, on ja va viure una temporada a Eivissa i on es comenta que viu fins i tot ara mateix, a una casa amagada per Mallorca). Però allò que no és tan conegut potser sigui la seva faceta com a músic de cinema, un camp en què tal vegada el seu gran talent estigui massa poc aprofitat.

Potser això sigui així degut a la seva primera experiència, de la qual sempre se n'ha mostrat molt en desacord. Si és cert que la inclusió del famós tema de *Tubular Bells* a la banda sonora de la pel·lícula *El Exorcista* (*The Exorcist*, William Friedkin, 1973) li va donar molta popularitat, aquesta idea no va ser d'Oldfield, i a ell mai no li va fer molta gràcia que es vinculés la seva composició a les forces malèfiques. Encara que això no impedeix que l'any 1980 signi la banda sonora de la pel·lícula *The Space Movie* (Tony Palmer, 1980), una mena de documental promocional en què fa servir composicions antigues i contemporànies (a més d'altres originals) per posar espectaculars sons a espectaculars imatges (fa poc que el film s'ha tornat a editar en DVD, encara que malauradament la banda sonora segueix inèdita com a tal).

Però sens dubte, si hem de parlar de la gran banda sonora de Oldfield, ens hem de remetre a *Los Gritos del Silencio* (*The Killing Fields*, Roland Joffé, 1984), una pel·lícula dura i cruel que, a més de contar-nos ma-

gistraltament els horrors de la guerra i la crueltat humana, constitueix l'únic intent rigorós del mestre per fer una partitura per al cinema. I encara que molts dels seus admiradors pensen que el resultat és una mica fluix com a disc (cal tenir en compte que, per molt que formi part de la discografia oficial d'Oldfield, no es pot comparar a altres composicions, de la mateixa manera que una banda sonora no té per què ser una simfonia o un oratori), és necessari dir que com a partitura funciona prou bé, com el tema dedicat al protagonista principal Pran (interpretat per el dr. Haing S. Ngor, qui va guanyar un Oscar i un Globus d'Or per aquesta feina), l'escena en què els cambotjans volen matar els tres periodistes (el compositor sempre ha dit que aquesta va ser la part més difícil), o el tall anomenat "Evacuation", present fins i tot en moltes de les antologies del músic. I a més d'això, no ens podem oblidar que aquesta composició va estar proposada al Globus d'Or i també al BAFTA, la qual cosa és significativa...

Però vet aquí que Oldfield mateix ha declarat textualment el següent: "La gent em deia que la meua música era molt cinematogràfica, però no podia ser només això, si no hagués fet cent bandes sonores." Sense pensar això, però sí pensant que són moltes les composicions seves que s'han emprat com a sintonies de televisió ("Portsmouth", "Cuckoo song" i "Blue Peter" són sens dubte les més conegudes), que hi ha misteriosos rumors vinculats a aquest camp (com el tema "Legend", la cara

B d'un *single* de l'any 1985 que es diu va ser directament inspirat per la pel·lícula del mateix títol *Legend*, Ridley Scott, 1985), i que fins i tot aquest darrer disc (el primer plenament simfònic a la seva carrera) sona moltes vegades a música de cinema, tal vegada ens adonem que el gran Mike Oldfield, a més de fer composicions espectaculars, podria haver enriquit d'una manera molt particular el panorama de la banda sonora original com ja han fet altres col·legues (Vangelis, sense anar més enfora). Qui sap, tal vegada s'anima encara... ■

